

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Έχω αντιληφθεί όμως τώρα, κύριοι βουλευτές, ότι μερικοί οργίζονται εναντίον μου γι' αυτό, διότι δηλαδή, αν και νεότερος, προσπάθησα να μιλήσω δημόσια στην εκκλησία του δήμου. Εγώ, βέβαια, αρχικά αναγκάστηκα να εκφωνήσω λόγους για προσωπικές μου υποθέσεις, έπειτα όμως φαίνεται ότι έδειξα μεγαλύτερη από ό,τι έπρεπε φιλοδοξία, από τη μια αναλογιζόμενος ότι οι πρόγονοί (μας) δεν είχαν σταματήσει καθόλου να ασχολούνται με τα κοινά της πόλης και από την άλλη επειδή έβλεπα εσάς (γιατί πρέπει να λέω την αλήθεια) να θεωρείτε ότι μόνο τέτοιοι άνθρωποι είναι αξιόλογοι για κάτι· ώστε ποιος (πολίτης), βλέποντας εσάς να έχετε αυτή τη γνώμη, δε θα παρακινούνταν να ενεργεί και να μιλά για την πόλη;Επιπλέον για ποιο λόγο μπορεί να ενοχλείστε με τέτοιους πολίτες;Γιατί δεν είναι άλλοι κριτές για αυτούς αλλά εσείς.

2. Ο Μαντίθεος επιδιώκει να ανασκευάσει το τελευταίο στοιχείο της εις βάρος του κατηγορίας,ότι δηλαδή κάποτε,όταν ήταν νεότερος, αγόρευσε στην Εκκλησία του δήμου.Σύμφωνα με το νόμο του Σόλωνα δικαίωμα αγόρευσης στην Εκκλησία του δήμου είχαν μόνο Αθηναίοι πολίτες άνω των πενήντα ετών.Το προνόμιο όμως αυτό της ηλικίας είχε προ πολλού καταργηθεί,όμως οι νεότεροι απέφευγαν να μιλήσουν πρώτοι για λόγους ευγένειας.Ο Μαντίθεος προβάλλει ένα λογικό επιχείρημα όσον αφορά την προηγούμενη αγόρευσή του.Ήταν υποχρεωμένος να υπερασπιστεί μια προσωπική του υπόθεση,πιθανότατα τη δήμευση της περιουσίας του πατέρα του που έχει ήδη αναφέρει σε προηγούμενη παράγραφο.Η αναφορά όμως στο συγκεκριμένο γεγονός είναι σύντομη και δεν περιέχει τα αναγκαία στοιχεία,ώστε να κριθεί ως επαρκές αποδεικτικό τεκμήριο του σκοπού της τότε αγόρευσής του.Αποσιωπάται η υπόθεση,ο χρόνος και ο τόπος ,οι μάρτυρες καθώς και το αποτέλεσμα.

Συνεχίζοντας ο Μαντίθεος την επιχειρηματολογία του απαντά σε αυτούς που δυσφορούσαν με την πρότερη αγόρευσή του στην Εκκλησία του δήμου.Παραθέτει λοιπόν ένα δεύτερο επιχείρημα που μπορεί να αξιολογηθεί ως ψυχολογικό-ηθικό.Η φιλοδοξία του ήταν να μιμηθεί τους προγόνους του,που διαρκώς ασχολούνταν με τα κοινά βοηθώντας την πατρίδα τους.Το κίνητρό του ήταν να υιοθετήσει και ο ίδιος την έντονη πολιτική δράση η οποία θα τον καθιστούσε πολιτικό ον.Επιχειρώντας την αξιολόγηση αυτού του επιχειρήματος βλέπουμε ότι ανταποκρίνεται στην πολιτική φύση των Αθηναίων.Δεν τεκμηριώνεται όμως με αναφορές σε συγκεκριμένα πρόσωπα και γεγονότα.Εξάλλου δεν αποτελούσαν όλοι οι πρόγονοι παράδειγμα προς μίμηση.

3.Στην παράγραφο 21 ο ρήτορας εγκωμιάζει τους Βουλευτές,οι οποίοι ως εκφραστές του πνεύματος της πολιτείας,υπηρέτες και προστάτες του κοινού συμφέροντος,με την ανάλογη στάση τους παρακινούν τον κάθε πολίτη να ασχοληθεί με τα ζητήματα της πόλεως.Βλέπει ότι οι βουλευτές θεωρούσαν αξιόλογους μόνο όσους ασχολούνταν με τα κοινά της πόλεώς τους και για το λόγο αυτό ο ίδιος παρακινήθηκε από τη δική τους πολιτική συμπεριφορά να αναμειχθεί στα κοινά.Δείχνει το σεβασμό του και στους

ίδιους αλλά και στο θεσμό της δοκιμασίας που αποτελούν τα θεμέλια της δημοκρατίας. Είναι σα να θεωρεί τους βουλευτές ,πέρα από τους προγόνους του ,συνυπεύθυνους για τις πράξεις του.Τους υμνεί αλλά και τους θέτει ενώπιον των ευθυνών τους,λέγοντας πως αν αποδοκιμάσουν τη φιλοδοξία του θα πρέπει να επικρίνουν πρώτα τους εαυτούς τους.Επομένως δεν πρέπει οι βουλευτές να δυσαρεστούνται με όποιον έχει πολιτικές φολοδοξίες,έστω κι αν είναι νέος , γιατί τον τελικό λόγο τον έχουν αυτοί ως κριτές του με τη θεσμό της δοκιμασίας.

4.Αρτηρία: έπαρθείη,διαθήκη: διατεθῆναι,προκριματικός :κριταί,
παύλα :πέπανται,ακαλαίσθητος: ήσθόμην

5.Βλ.εισαγωγή σελ.12 **Ο Γοργίας από τους Λεοντίους της Σικελίας**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ

Λυσίου, Δήμου καταλύσεως, 17

1. Μετάφραση

Θα αποδειχτεί, λοιπόν, ότι ούτε στον κατάλογο περιέλαβα κανέναν, ούτε επεδίωξα την καταδίκη κανενός προσφεύγοντας στη διαιτησία ούτε ότι έχω γίνει πλουσιότερος από τις συμφορές σας. Και βέβαια αν οργίζεστε με τους υπαίτιους των συμφορών που έχουν προκληθεί (σε βάρος σας), είναι λογικό να θεωρούνται από σας καλύτεροι εκείνοι που δεν έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα. Νομίζω, λοιπόν, άνδρες δικαστές, ότι έχω προσφέρει στη δημοκρατία πολύ μεγάλες εγγυήσεις για τον εαυτό μου. Γιατί, αν εγώ τότε δε διέπραξα κανένα αδίκημα, ενώ μου είχε δοθεί τόσο μεγάλη δυνατότητα, πολύ περισσότερο θα ενδιαφερομώ τώρα να είμαι έντιμος γιατί ξέρω καλά ότι, αν είμαι άδικος, αμέσως θα τιμωρηθώ.

2.

- **οὐδένα** : οὐδεμιᾶς.
- **συμφορῶν**: συμφοραῖς.
- **ἡμαρτηκότας**: ἡμαρτηκόσι.
- **βελτίους** : βελτίονα ἢ βελτίω.
- **ὄστις**: ἄτινα ἢ ἄττα.

3.

- **καταλέξας**: καταλέγοιεν.
- **γεγενημένων**: γενοῦ.
- **νομίζεσθαι**: νομιεῖν.
- **ἡγοῦμαι**: ἡγήθητι.
- **ἑξήμαρτον**: ἑξαμαρτεῖν.

4.

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
πλούσιος	πλουσιώτερος	πλουσιώτατος
μεγάλην	μείζονα ἢ μείζω	μεγίστην

5.

- **κακῶν**: γενική της αιτίας στο τοῖς αἰτίοις
- **πίστιν**: ἄμεσο αντικείμενο στο δεδωκέναι
- **ἐξουσίας**: υποκείμενο της μετοχής δεδομένης.
- **πολλῆς**: επιθετικός προσδιορισμός στο ἐξουσίας.

6.

- «ὅστις γὰρ τότε οὐδέν ἐξήμαρτον οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας» : Δευτερεύουσα αναφορική-υποθετική πρόταση (λανθάνων υποθετικός λόγος). Εκφέρεται με οριστική και με απόδοση το ρήμα της κύριας πρότασης που ακολουθεί (προθυμήσομαι) σχηματίζει τον υποθετικό λόγο που δηλώνει το πραγματικό.
- «ὅτι παραχρήμα δώσω δίκην»: Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση. Εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο ὅτι, γιατί δηλώνει αντικειμενική κρίση. Εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει το πραγματικό και λειτουργεί ως αντικείμενο στη μετοχή ειδώς.
- «ἐὰν ἄδικῶ»: Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση. Με απόδοση το ρήμα δώσω (πλάγιος λόγος κρίσης) σχηματίζει τον υποθετικό λόγο που δηλώνει το προσδοκώμενο.

7.

τοὺς ἡμαρτηκότας: επιθετική μετοχή ως υποκείμενο στο απαρέμφατο νομίζεσθαι (ετεροπροσωπία).

Θα αναλυθεί σε δευτερεύουσα αναφορική πρόταση:

εἰκὸς(ἐστί) μηδέν βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι τούτους οἱ ἡμαρτήκασι